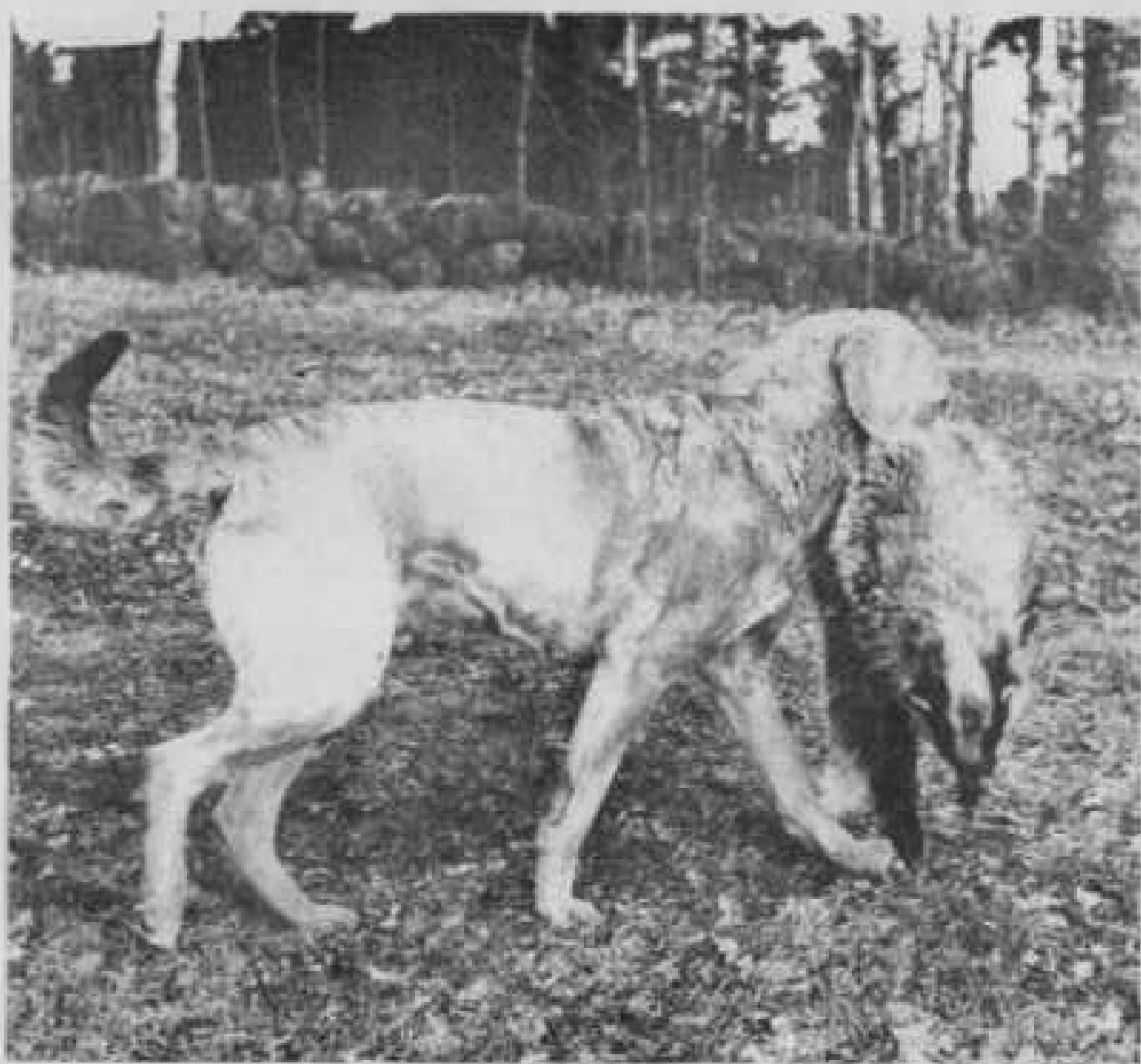

CHESSIE

2.90

CHESAPEAKEKERHO - CHESAPEAKEKLUBBEN r.y.

TOIMIHENKILÖT - FUNKTIONÄRER

HALLITUS

Puheenjohtaja

Anita Soinjoki

Suonotkontie 4 A, 00630 Helsinki, puh. 90-746 225

Varapuheenjohtaja

Irma Koponen

Kaskenkaatajantie 16 A 15, 02100 Espoo, puh. 90-466 098

Sihteeri

Pirjo Suominen

Kalakontintie 2 G, 02240 Espoo, puh. 90-881 795

Muut jäsenet

Gun Holmström

Sudenkaari 45 as 26, 02580 Siuntio as, puh. 90-262 580

Marja-Liisa Koivunen

Porslahdentie 12 as 8, 00960 Helsinki, puh. 90-317 171

Reija Kaainen

Susitie 18 A 2, 00800 Helsinki, puh. 90-755 7420

Rahastonhoitaja

Solveig Bergman

Suonotkontie 4 B 20, 00630 Helsinki, puh. 90-746 534

POSTISIIRTOTILI No. 424 54 - 7

CHESSIE -lehti

Päätoimittaja
Anita Soinjoki

Toimittaja
Irma Koponen

ILMOITUKSET

1/1 sivu mk 50,-
1/2 sivu mk 30,-
1/4 sivu mk 20,-
kuvien rasterointi
ä mk 15,-

KANSIKUVA: ACC CALENDAR 1989

PUHEENJOHTAJALTA

Jälleen kerran kevät toi tullessaan vähemmän mukavan yllätyksen koiraväelle: penikkatautiepidemian. Penikkatauti ei suinkaan ole ollut täysin voitettu sairaus, kuten yleisesti kuviteltu. Sitä on esiintynyt silloin tällöin vuosien varrella, mutta ei kuitenkaan nykyisessä laajuudessa. Tätä kirjoittaessani on lehtitietojen mukaan jo kuollut noin 13 koiraa ja varmuudella rekisteröityjä tartuntatapauksia on 41 (IS 1/6 90). Mikä meidät sitten on johtanut tähän tilanteeseen? Eräs mahdollisuus on, että virus on jollakin lailla voimistunut niin ettei rokote enää ole riittävän tehokas. On jopa väläytelty mahdollisuutta, että kyseessä olisi täysin uudentyyppinen virus, johon rokote ei lainkaan tehoa. Tällä hetkellä vallitseva mielipide on kuitenkin käsittääkseni se, että koiranomistajien oma - suorastaan käsittämätön - huolimattomuus rokotusten suhteen olisi suurin syyppää. Kaikki tautiin kuolleet koirat ovat tietääkseni olleet nuoria, vain yhden tai kaksi rokotusta saaneita. Olen kuitenkin hämmästyneenä kuunnellut, kun monet jo vanhemman koiran omistavat ihmiset ovat todenneet: "Tarttiskohan rokottaa toi koira nyt - en mä muistakaan milloin se olis viimeksi rokotettu." Toivon todella, ettei vastaan satu ainoatakaan chessieomistajaa, joka ei tiedä milloin koira on rokotettu ja mitä vastaan. Huolimattomuutta esiintyy myös pikkupentujen hoidossa. "Ennen vanhaan" oltiin hyvin varovaisia pennun ulosviennin suhteen ennen kuin se oli saanut ensimmäiset rokotuksensa. Pentu kannettiin salavihkaa pienelle pyrähdykselle läheiselle nurmikolle jo aamuvarhaisella tai iltamyöhäisellä. Ei ollut puhettakaan, että se saisi tavata muita koiria. Nykyään pentuja raahataan koirapuistoihin harjoittamaan sosiaalista kanssakäymistä muiden koirien kanssa miltei heti, kun kasvattajalta päästään ulos.

Toivokaamme, että tilanne pikkuhiljaa rauhoittuu kun koiria saadaan rokotetuksi, sillä tämä tauti on tietenkin tuonut tiettyjä rajoituksia harrastukseemme. Ensinnäkin KOIRANÄYTTELYIHIN EI SAA OSALLISTUA ALLE 15 KK IKÄINEN KOIRA. Toiseksi rokotusmääräykset ovat muuttuneet: PENIKKATAUTIROKOTUS EI SAA OLLA YHTÄ VUOTTA VANHEMPI JA KOIRAN ON OLTAVA ROKOTETTU VIIMEISTÄÄN KAKSI VIIKKOA ENNEN NÄYTTELYÄ. Samalla on syytä muistaa RABIES -ROKOTUS, sillä ne koirat, jotka saivat rokotuksen keväällä 1988 tarvitsevat nyt UUSINNAN.

Hieman itsekkäästi ajatellen meidän kannaltamme pahin rajoitus on Kennelliiton asettama TÄYDELLINEN EPÄVIRALLISTEN KOIRATAPAHTUMIEN KIELTO. Muiden muassa kaikki match- ja open show't sekä koulutustilaisuudet ovat TÄYSIN KIELLETTYJÄ. Kieltoa on täysi syy noudattaa ja minusta myös virallisia tapahtumia voitaisiin vältellä jonkin aikaa.

Epävirallisiin tapahtumiin on laskettavissa myös meidän treffimme. Hetken näytti jo siltä, että joutuisimme peruuttamaan koko tilaisuuden. Viimeksi kaksi viikkoa sitten pidetyssä hallituksen kokouksessa tulimme kuitenkin siihen tulokseen, että treffit pidetään - joskin hieman toisenlaisena. Syy siihen, että hallitus päätti pitää treffit sovittuna ajankohtana on ensinnäkin VUOSIKOKOUS. Säännös-sämme sanotaan, että meidän on pidettävä kokouksemme heinä-elokuussa. Tänä vuonna hallitus tulee esittämään kokoukselle sääntöjen muutosta koskien § 5:tä. Kun kerhomme rekisteröitiin, vaati Yhdistysrekisteri että sääntöihin laitettaisiin toiminta- ja tilikaudeksi kalenterivuosi, kun se aikaisemmin on ollut 1.7.-30.6. Muutos tehtiin ja myöhemmin huomasimme tietenkin, että se tuottaa tiettyjä hankaluuksia, kun esimerkiksi tilintarkastajien lausunto esitetään vuosikokoukselle jo puolen vuoden ikäisenä. Vuosikokouksen aikaa emme haluaisi muuttaa, sillä mielestämme chessitreffit on ainoa järkevä ajankohta sen pitämiseksi, jotta mahdollisimman moni voisi osallistua.

Otettuani uudestaan yhteyttä Yhdistysrekisteriin, siellä ei nähty mitään estettä sille, että muuttaisimme kyseisen pykälän entiseen muotoonsa! TUTUSTUKAA SÄÄNTÖIHIN (CHESSIE 1/90) JA TULKAA MUKAAN VAIKUTTAMAAN! Yritämme myös virittää keskustelua ensi vuoden "ohjelmasta" - onhan kyse 10-vuotisjuhlavuodesta.

Treffit siis pidetään (ilahduttavan moni ehtikin jo soitella ja kysellä niiden kohtaloa), tänä vuonna tosin teoriapainotteisena. Olimme ehtineet pyytää vanhaa tuttuamme Marianne Johanssonia vetämään koulutuksia ja hän puolestaan oli jo ehtinyt ostaa lentolippunsa tänne, kun tieto penikkataudin tuomista rajoituksista tuli. Onneksi Marianne kuitenkin suostui pitämään koulutuksen pelkästään suullisena. Lisäksi hän lupasi tuoda tullessaan niin paljon videofilmejä ja kuvia kuin vain jaksaa kantaa. Tavallaan voimme sanoa, että chessiekerho siirtyy "suuren maailman tyyliin", sillä metsästyskoekurssit on yleensä järjestetty niin, että suurin osa osallistujista ovat kuunteluoppilaita ja vain muutamaa koiraa käytetään esimerkkinä päin vastoin kuin meillä treffeillä, missä kaikki ovat olleet mukana toiminnassa. Toiseksi luennoitsijaksi lupautui Gun Holmström. Aihekin on mielenkiintoinen ja koiranomistajille aina ajankohtainen: koiran anatomia sekä ulkomoitoarvostelun perusteet. Vihdoin meillä on siis mahdollisuus keskustella rauhasa päätämme askarruttavista asioista: mikä on luisu lantio, miten niin etukulmaukset saisivat olla paremmat, miksi tuomari toivoisi vahvempaa luustoa??? Tuntuuko tutulta? Ehkäpä nämä asiat selviävät treffeillä. Mikäli mahdollista yritämme saada eläinlääkärin paikalle juttelemaan perinnöllisistä sairauksista. Toivon kuitenkin, että osoitatte kärsivällisyyttä mahdollisia ohjelmamuutoksia kohtaan tänä vuonna, sillä penikkatauti tuli meillekin yllätyksenä ja jouduimme yhtäkkiä muuttamaan valmiin treffisuunnitelman aivan uuteen.

Uutta tänä vuonna tulee olemaan myös se, että kaikki - MAJOITUS, RUOKA JA KURSSIMAKSU - MAKSETAAN ETUKÄTEEN ILMOITTAUTUMISEN YHTEYDESSÄ kerhon tilille. Tämä siitä syystä, että meillä ei tänä vuonna ole mahdollisuutta myydä ylijäänyttä ruokaa eteenpäin Kiharakerholle, kuten edellisinä vuosina, sillä he pitävät leirinsä muualla. Meidän on myös itse hankittava ruoka ja tuotava se täältä Helsingistä mukamme. Leena Tuomisella on tänä vuonna muita kiireitä, eikä hän ehdi auttamaan meitä. Ruuan laitosta vastaa mäyrisomistaja, emäntä Sirkka Simola, joten kulinaristisista nautinnoista ei tule olemaan puutetta nytkään. Toivon hartaasti, etteivät kaikki rajoitukset ja uudistukset estä teitä osallistumasta treffeille. Tulkaa kaikki mukaan viettämään yhteistä viikonloppua hyödyllisesti ja hauskasti - voisin vielä lisätä sanan halvalla, sillä hinnat eivät vielääkään ole mitenkään päätä huimaavia! Mikäli teillä on jotakin kysyttävää treffeistä, niin soitelkaa. Tietoja saa allekirjoittaneen lisäksi Irma Kopeselta ja Reija Kaheiselta. Tänä vuonna opiskelemme ja viisastumme, juttelemme ja pidämme hauskaa. Ensi vuonna toivottavasti taas kilpailemme koirinemme.

ILOISIIN NÄKEMISIIN

Anita Soinjoki

PS. Ensi numerossa on Joyce Mundayn raportti vappukoulutuksista. Mikäli teillä on hyviä kuvia tilaisuudesta, toimitus ottaa niitä kiitollisuudella vastaan.

OLETKO JO MAKSANUT JÄSENMAKSUSI? KERHON TOIMINTA RAHOITETAAN 80 %:SESTI JÄSENMAKSUILLA.

TOINEN TÄRKEÄ TULOLÄHDE / KAMALA MENOERÄ KERHOLLE ON TREFFIT: OLEMALLA MUKANA, OLET MUKANA SEKÄ VAIKUTTAMASSA ETTÄ TUKEMASSA TOIMINTAAMME.

PENIKKATAUTI

Penikkatauti on virussairaus, jota esiintyy koiraeläimillä kaikkialla maailmassa. Sairauteen liittyy usein bakteerien aiheuttamia infektiota. Penikkatautiin sairastuvat yleisimmin pennut ja nuoret koirat. Sairautta esiintyy kaikilla koiraroduilla, mutta on väitetty, että nartut sairastuivat harvemmin kuin urokset. Sairauden tartunta tapahtuu yleensä koiran ollessa lähikontaktissa toisten koirien kanssa, eli ns. pisaratartuntana. Harvoin tartunta tapahtuu koiran ulosteiden tai virtsan välityksellä.

Pikkupentu, jonka emän kautta saatu immunitettiin on varsin heikko, kuolee yleensä noin parin viikon kuluttua tartunnasta. Pikkupennun oireet ovat huomattavan erilaiset kuin aikuisemman koiran oireet. Pentujen nestetasapaino häiriintyy ja ne kuivuvat nopeasti, ruokahalu vähenee ja niillä on verinen ripuli.

Vanhemmalle koiralle tulee yleensä noin 6 - 9 vuorokautta tartunnan jälkeen vuotoa silmistä ja sieraimista. Koiran yleiskunto on heikentynyt ja kuume voi nousta jopa 41 asteeseen. Koiralle kehittyy sekundäärinen keuhkokuume. Usein koira saa vaikean ripulin. Myös silmänpohjan ja sarveiskalvon tulehduksia esiintyy. Palajaita kohtia reisien sisäpuolella voidaan nähdä ja polkuanurat voivat kovettua. Jonkun ajan kuluttua tilanne rauhoittuu ja oireet vähenevät. Koira laihtuu melkoisesti. Tässä vaiheessa voi kuume laskea ja koira parantua. Monessa tapauksessa on sairaus kuitenkin edennyt keskushermostoon. Keskushermostollisia oireita saattaakin esiintyä varsin pitkän ajan jälkeen, jopa 6 kk siitä kun koira on näennäisesti parantunut. Näissä tapauksissa koirat saavat kouristuskohtauksia. Koira voi menehtyä kohtaukseen. Usein esiintyy vähemmän dramaattisia nykäyksiä lihaksistossa. Tämänyyppiset pakkoliikkeet voivat jäädä koiran elämän loppuun asti.

Penikkatauti ei tartu ihmisiin eikä muihin kotieläimiin! Monien oireiden johdosta diagnoosi voi olla vaikea tehdä paitsi laboratoriokokein. Hoito on oireiden mukainen. Pyritään välttämään sekundäritulehduksia ja lievittämään oireita.

Penikkatauti on sairaus, joka on koko ajan olemassa koirayhteiskunnassa. Rokotusten ansiosta sairaustapauksia kuitenkin esiintyy varsin harvoin. Epidemia pääsee syntyään, kun koirien rokotuksista ei ole pidetty riittävää huolta.

Jos narttu on rokotettu niinkin kauan kuin 3 vuotta sitten, kun se saa pentuja, on näiden suoja varsin heikko. Nartut olisivat syytä rokottaa aina ennen astutusta. Aikuiset koirat rokotetaan joka toinen vuosi. Koska tiedossa on tapauksia, jolloin kahteenkin kertaan rokotetut koirat ovat sairastuneet voidaan spekuloida rokotteiden tai rokotusohjelmien tehokkuudesta. Pystyykö koira todella kehittämään riittävästi vasta-aineita, jos se rokotetaan yhdellä kertaa penikkatautiin, tarttuvaa maksatulehdusta, parvovirusripulua ja raivotautia vastaan - torjuakseen nämä sairaudet tarpeen tullen. Järkevä ja luotettava rokotusohjelma olisi kehitettävä mitä pikimmin. Koiranomistaja, älä pane koirasi elämää vaakalaudalle. Pidä huolta jatkuvista, säännöllisistä rokotuksista läpi koiran koko elämän.

Esimerkki rokotusohjelmasta:

- Emä rokotetaan ennen astutusta penikkatautiin, tarttuvaa maksatulehdusta ja parvovirusripulua vastaan
- Pennut rokotetaan seuraavasti:
 - 10 viikon iässä parvovirusripulua (1.) vastaan
 - 12 viikon iässä penikkatautiin, tarttuvaa maksatulehdusta ja parvovirusripulua (2.) vastaan
 - 16 viikon iässä raivotautia (rabies) vastaan
- Vuoden ikäisenä (12-14 kk) nuori koira rokotetaan penikkatautiin, tarttuvaa maksavirusta ja parvovirusripulua vastaan (kolmoisrokote)
- Sen jälkeen koirat rokotetaan joka toinen vuosi kolmoisrokotteella ja joka toinen vuosi raivotautia (rabies) vastaan.

HUOM! Tällä hetkellä Suomen Kennelliitto vaatii, että penikkatautirokotus ei ole vuotta ja raivotautirokotus kahta vuotta vanhempi, jos koiran kanssa halua osallistua näyttelyihin ja kokeisiin. Ulkomaille matkustettaessa koira on rokotettava raivotautia vastaan vuosittain.

GUN HOLMSTRÖM

SUOMEN KENNELLIITTO

Kamreerintie 8, 02770 Espoo

FINSKA KENNELKLUBBEN r.y.

Kamrersvägen 8, 02770 Esbo, Finland

14.5.1990

TOISTAISEKSI VOIMASSA OLEVAT MÄÄRÄYKSET

PENIKKATAUTIROKOTUKSISTA NÄYTTELYISSÄ JA KOKEISSA

Hallituksen tekemän puhelinpäätöksen perusteella saa viralliset näyttelyt järjestää koko maassa.

Näyttelyissä eikä kokeissa saa kuitenkaan olla pentu- eikä junioriluokkia (siis alle 15 kk). Tämä koskee koko maata.

Koirien rokotus ei saa olla 1 vuotta vanhempi.

Ainoastaan koirat, jotka on rokotettu vähintään kaksi kertaa, saavat osallistua näyttelyihin ja kokeisiin.

Rokotustodistukset on ehdottomasti tarkistettava. Jos koiran rokotus on 1 v. vanhempi, on neuvoteltava näyttelyn eläinlääkärin kanssa voiko koira osallistua.

Näyttelysääntöjen 5 kohdan mukaan näyttelytoimikunnat ovat velvollisia maksamaan takaisin näyttelymaksun pennuista ja junioriluokan koirista.

Kennelpiirejä kehoitetaan ilmoittamaan alueellaan asiasta kokeiden järjestäjille.

SUOMEN KENNELLIITTO-FINSKA KENNELKLUBBEN r.y.

Anita Hellman
Anita Hellman

Tiedoksi: Hilikka Ojala
kennelpiirit
näyttelyohjaajat
aluekouluttajat
kennelvalvojat
rotujärjestöt
ulkomuototuomarit
näyttelytoimikunnat

SOAP. 17.5.90/SA

Chesapeakekerho - Chesapeakeklubben r.y.
sääntömääräinen

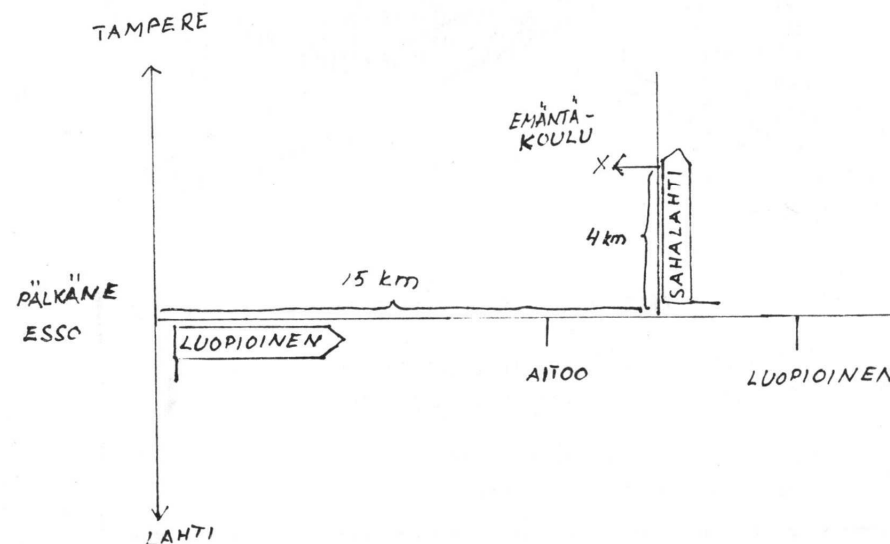
V U O S I K O K O U S

pidetään lauantaina 7.7.1990 klo 17.00
Chessietreffien yhteydessä Aitoon Emäntä-
koululla. Esityslistalla sääntömääräiset
asiat sekä sääntömuutosesitys.

stadgeenligt Å R S M Ö T E hålles den
7.7.1990 kl. 17.00 i samband med Chesapeake-
träffen på Aitoo Emäntäskoulu. På föredrag-
ningslistan stadgeenliga ärenden och förslag
till ändring av stadgarna.

TERVETULOA +++ VÄLKOMNA

AJO-OHJE AITOOON EMÄNTÄKOULUUN

Chessietreffit

AITOOSSA EMÄNTÄKOULULLA 6.7. - 8.7.1990

ALUSTAVA AIKATAULU

Perjantai 6.7.	klo 16.00 ilmoittautuminen ja majoittuminen 18.00 iltapala illanviettoa
Lauantai 7.7.	klo 8.00 aamupala 9.00 metsästyskoulutus, metsästyskokeet Ruotsissa (Marianne Johansson) 12.00 lounas 13.00 koiran anatomia ulkomuotoarvostelun perusteet (Gun Holmström) diakuvia, videofilmejä 16.00 vuosikokous 18.00 iltapala 19.00 illanviettoa
Sunnuntai 8.7.	klo 8.00 aamupala 9.00 metsästyskoulutus jatkuu 13.00 lounas 15.00 päättäjaiset siivous, kotiin lähtö

~~HUOM! HUOM! HUOM! HUOM! HUOM! HUOM! HUOM! HUOM! HUOM!~~

~~ROKOTUSMÄÄRÄYKSET~~

~~ALLE 15 KK IKÄISET KOIRAT ON EHDOTTOMASTI JÄTETTÄVÄ KOTIIN. ELLEI VANHEMMILLE KOIRILLE LÖYDY HOITOPAIKKAA JA KOIRA ON "PARKKI" OTTAA MUKAAN, TULEMME VAATIMAAN EHDOTTOMASTI, ETTÄ ROKOTUKSET OVAT ASIANMUKAISISSA KUNNOSSA. ROKOTUSTODISTUKSET TULLAAN TARKISTAMAAN ENNEN KUIN ALUEELLE PÄASEE. ÄLKÄÄ SIIS MISSÄÄN NIMESSÄ UNOHTAKO REKISTERITODISTUSTA JA ROKOTUSTODISTUKSIA KOTIIN!~~

~~SEURAAVAT ROKOTUKSET VAADITAAN:~~

~~RABIESROKOTUS EI SAA OLLA 2 V. VANHEMPI
PENIKKATAUTIREKOTUS EI SAA OLLA YHTÄ (1) VUOTTA VANHEMPI~~

~~SÄÄNTÖ ON YKSINKERTAINEN: JOS EI OLE VOIMASSA OLEVIA ROKOTUKSIA - EI OLE SISÄÄNPÄÄSYÄ!~~

PRESS STOP +++ PRESS STOP +++ PRESS STOP +++ PRESS STOP

SUOMEN KENNELLIITTO ON KIELTÄNYT TOISTAISEKSI
KAIKKIEN EPÄVIRALLISTEN KOIRATAPAHTUMIEN PIDON.

TREFFEILLE TULIJAT OTTAKAA YHTEYTTÄ ANITAAN,
IRMAAN TAI REIJAAN LISÄTIETOJEN SAAMISEKSI!

OSALLISTUMISMAKSUT

Kurssimaksu - molemmat päivät 100,-
- launtai tai sunnuntai (1 päivä) 70,-

Majoittuminen - 40,- / vuorokausi/vuode
- lapset 20,- /vuorokausi/vuode

HUOM! OMAT VUODEVAATTEET MUKAAN!

Ruokien hinnat - aamupala 15,-/henkilö/ateria
(sisältää: kahvi, tee, mehu, puuro, leipä, leikkeleet)
- lounas 30,-/henkilö
(makaronilaatikko, leipä, maito, LA)
(lihapata, leipä, maito, jälkiruoka, kahvi, SU)

GRILLAUSTA JA ILLANVIETTOA VARTEN OMAT EVÄÄT MUKAAN!

ALLE 5-VUOTIAAT LAPSET MAJOITTUVAT JA SYÖVÄT ILMAISEKSI!

HUOM! HUOM!

POIKKEUKSELLISESTI KAIKKI MAKSETAAN ENNAKKOON KERHON POSTIIRTOTILILLE NO 424 54-7 VIIMEISTÄÄN 26.6.90.
LIITTÄKÄÄ KOPIO MAKSUKUITISTA ILMOITTAUTUMISEENNE

ILMOITTAUTUMISKAAVAKE

NIMI _____

HENKILÖMÄÄRÄ _____ AIKUISTA _____ LASTA _____

OSALLISTUN KURSSEILLE:

LA + SU 100,-

LA 70,-

SU 70,-

ASUN KOULULLA:

PE - LA 40,-/vuode

20,-/vuode

LA - SU 40,-/vuode

20,-/vuode

SYÖMME KOULULLA:

PE - iltapala 15,- mk/hlö _____

LA - aamupala 15,- mk/hlö _____

- lounas 30,- mk/hlö _____

- iltapala 15,- mk/hlö _____

SU - aamupala 15,- mk/hlö _____

- lounas 30,- mk/hlö _____

Ruokailut yhteensä mk _____

Kurssit yhteensä mk _____

Majoitus yhteensä mk _____

Kaikki yhteensä mk _____

MUISTA LIITTÄÄ KOPIO MAKSUKUITISTA TÄHÄN ILMOITTAUTUMISEEN!

MONIPUOLISUUTTA ...

Jälleen kerran saadaan näyte chessien suuresta oppimiskyvystä ja mukautuvaisuudesta. Kahdessa osavaltiossa Pennsylvaniassa ja New Jerseyssä chesapeakekelahden noutajia käytetään apuna huume poliisilla. Nämä kaksi koiraa - Eriez Sir Thunder Thor ja Pond Hollow Scoutmaster CD - ovat yhdessä löytäneet huumeita kolmen miljoonan arvosta yhden vuoden aikana.

Thor, jonka omistaja on huume-etsivä Richerd Heismeyer, on tavallaan erikoistapaus, sillä harvoin poliisi joka toimii koiran ohjaajana myös omistaa sen. Ensin etsivä Heismeyer harjoitteli labradorinnoutajan kanssa, mutta kävi ilmi, että tällä koiralla ei ollut tarpeeksi hyvä vainu. Tällöin etsivä sai luvan käyttää omaa koiraansa Thoria kurssilla. Thor sai nopeasti toiset kurssilaiset kiinni ja valmistui luokkansa parhaimpana. Parivaljakko käy kouluissa antamassa näytöksiä ja he myös metsästävät yhdessä.

Thor ja Heismeyer osallistuvat äskettäin "poliisipäiville" ja ottivat osaa huumekoirille tarkoitettuun kilpailuun voittaen sen.

Toinen huumechessie Hershey aloitti uransa hieman toisella tavalla. Pennsylvaniasa vedetään "huume kurssseja", joihin ihmiset koirineen voivat osallistua. Kurssseja pitävät osavaltion poliisivoimat, eivätkä poliisit aluksi oikein uskoneet Hershey ja sen ohjaajan Kathryn Longerin onnistuvan. Alkeiskurssin jälkeen Hershey oli kuitenkin lupaavin nuori kokelas. Tässä vaiheessa Kathy oli vaikean ratkaisun edessä. Jotta koira hyväksyttäisiin jatkokurssseille, on omistusoikeuden siirryttävä valtiolle. Tavattuuan Hershey'n tulevan ohjaajan Kathy päätti antaa koiran jatkaa - hän piti sitä hyvänä suhdetoimintana rodun mainetta ajatellen ja sitäpaitsi hän tiesi koiransa rakastavan työtään. Kun etsivä Marsilo ja Hershey valmistuivat kursseilta, heillä oli korkein "löytöprosentti".

Tullakseen hyväksi huumekoiraksi on koiralla oltava kolme ominaisuutta: hyvä hajuaisti, noutohalu ja halu palvella. Huumekauppiat ovat luvanneet maksaa palkkion hyvän huumekoiran tappamisesta. Chesapeakekelahden noutajan suojeluvaisto sekä sen uskollisuus ovat etuja tässä työssä.

Seuraava kirjoitus on lainattu Dr. Gordon Stables -nimisen herrasmiehen kirjoittamasta kirjasta "Our Friend the Dog" - Ystävämme koira. Kirja on julkaistu noin vuonna 1895. Ell Eeva Rautala oli ostanut kirjan Lontoossa käydessään ja otti tästä meitä kiinnostavasta selostuksesta ystävällisesti valokopion:

THE CHESAPEAKE BAY DOG

Chesapeakekelahdenkoira

Tämä koira on suuri suosikki eräissä Amerikan osissa. Sen perusteella, mitä olen nähnyt minun on tähdennettävä, että ne ovat erinomaisia vesikoiria ja mitä käytännöllisimpiä metsästystä harrastavalle. Seuraava lyhyt selostus on lainattu ystäväni, Mr. Hallock'in kirjasta "Dog Fanciers Directory" (New York):

"Nämä koirat eivät ole tyypiltään ainoastaan Amerikalle ominaisia, niiden voidaan sanoa kuuluvan juuri sille alueelle, jonka mukaan ne ovat saaneet nimensä. Ennen vanhaan ne tunnettiin saukkovesikoiran nimellä, sillä ne muistuttivat hyvin paljon saukkoa niin ulkonäöltään, väriltään kuin tavoiltaankin. Eräät tahot väittivät jopa niiden polveutuvan vanhojen labradorinkoirien ja saukkojen risteytyksistä, mikä tuskin lienee mahdollista luonnollisista syistä. Oli alkuperä mikä tahansa Chesapeakekelahdenkoiralla on ikivanha kunnioitettava sukuperä, joka ylittää taaksepäin ainakin vuosisadan verran. Väriä lukuunottamatta ei ole löytynyt jälkeäkään mistään samantapaisesta rodusta Irlannissa, vaikka eräät ihmiset väittävätkin sen polvautuvan sieltä.

Kaikenlaisessa vesityöskentelyssä - varsinkin sorsastuksessa - se on voittamaton. Ei ainoastaan noutamisessa, vaan myös siinä että se työskennellessään ei peräydy kovintakaan merenkäyntiä - se taistelee tiensä jäiden läpi tai sukeltaa alta. Se vainuaa sorsan sadan jaardin päästä ja etsii haavakkoa väsymättä tunnin. Koiralla ei ole ainoastaan rohkeutta ja kestävyyttä, vaan myös teräväjärkisyttä. Sillä on hyvä luonne ja se on sopuisa."

Seuraava rotumääritelmä koirien arvostelemista varten laadittiin ja hyväksyttiin "Maryland Poultry and Fanciers' Association" -nimisen yhdistyksen ohjeiden mukaan ja suosiollisella avustuksella:

"Niin sanotut chesapeakekelahden koirat jaetaan kolmeen luokkaan: 1. Saukkokoira, 2. Kihaturkkinen koira, 3. Suorakarvainen koira. Ensinmainitussa luokassa koira on ruskean - keltaisen heinän värinen ja sen karva on hyvin lyhyttä. Toisessa ja kolmannessa luokassa koirat ovat puna-ruskeita. Kaikissa luokissa valkoinen laikku rinnassa on tavallinen. Kaksivuotiaat urokset luokasta riippumatta eivät saa painaa vähemmän kuin 80 paunaa, eivätkä saman ikäiset nartut vähemmän kuin 65 paunaa. Mitat: varpaasta lavan yläosaan 25 tuumaa. Kuonon kärjestä kallon loppuun 10 tuumaa. Kehon ympärysmitta etujalkojen takaa 33 tuumaa. Rinta 9 tuumaa. Etujalkojen ympärysmitta 6 tuumaa. Lavan alta etujalkojen ympärysmitta 7 tuumaa. Silmien väli 2 1/2 tuumaa. Korvien pituus 5 tuumaa. Kallosta hännän juureen 35 tuumaa. Häntä 16 tuumaa pitkä. Kuonon ympärysmitta silmien alta 10 tuumaa."

(HUOM! Omia mittauksia ajatellen: 1 tuuma = 2,5 cm ja 1 pauna = 454 g)

Chesapeakekelahdennoutaja CH FIZ ZHUGH'S BAG THE LIMIT WDX on voittanut Best in Shown kaksi kertaa tänä vuonna. Ensimmäisen kerran 21.1.90 Skyline kennelklubin järjestämässä näyttelyssä Fishervillessä Virginiassa ja toisen kerran 11.3.90 James River kennelklubin näyttelyssä Salemissa.

"Chase" on neljästoista chessie kautta aikojen, joka voittaa BIS:n. Uroksen kasvattaja/omistaja Meghan Conner huomauttaa, että Chase on kolmannen sukupolven BIS-voittaja. Ennätystä pitää toistaiseksi hallussaan moninkertainen BIS-voittaja isoisä AM & CAN CH Eastern Waters Chargin Knight CD. Meghan oli valinnut Chasen itselleen sen ollessa vain parin päivän ikäinen. Chase'n isä CH Jacob Duke of Fitzhugh CD WD on Meghanin äidin kasvatti ja Chasen äiti on muutamaa pistettä vailla valionarvioa oleva deadgrass-värinen narttu Eastern Waters' Fitzhugh Cuan.

N Ä Y T T E L Y T U L O K S I A

Messukeskus

ROP, SERT, CACIB RONEKLINT'S EDISON (Chester Brown IV - Jalas Steps Ahead) om. Matti & Seija Räsänen, kasv. Lis & Leif Brøndum-Holm)

Lappeenranta

ROP, SERT HIGH NOON SIERRA SADIE (Double Coat's Old Blaster - Sharland Komsalö Chortle) om. Eeva Aurelius & Matti Heino, kasv. Anita Soinjoki

Ikaalinen 1.4.90, tuomari Per Iversen

ROP, SERT BLUSTRYWOOD'S BLUE WATER TIDE (AM CH Blustrywoods Butter Rum - AM CH Blustrywood's Emily Jane) om. Gun Holmström, kasv. R. Ogg & J. Wood, USA)

Turku 28.4.90, tuomari Joyce Munday

ROP, SERT BLUSTRYWOOD'S RO-LYN STONE (CH Chestnut Hills Stone E's Tug-CH Ro-Lyn's Blustry Jala Jessa) om. Sanna Järvinen, kasv. R. Zerbst & J. Wood

VSP, SERT EARLY MORNING AV KOMSALÖ (INT & S & NUCH Chewonki - V-81 SF MVA Eastern Waters' Winnepesaukee) om. Irma Koponen, kasv. Gun Holmström

KOIRAN ELÄMÄÄ

Hyvä koirankasvattaja ei vaadi koiraltaan mahdottomia. Hän ei perää koiraltaan ihmisyyttä, koska edellytykset siihen puuttuvat. Hän muistuttaa, että koira on ennen kaikkea koira, sudenluontoinen.

Jos koirat keuhuvat toisilleen isäntiään siksi, että niiden isännät käyttäytyvät kuin hyvät johtajakoirat, voi todeta, että ovatpa koirat saaneet hyvät isännät. Jos ihmiset keuhuvat koiriaan sen vuoksi, että ne käyttäytyvät kuin viisaat ihmiset, voi vain pelätä, milloin tyhmien isäntien onnistuu pilata hyvät koirat.

Koiran hankkijalle muistutetaan aiheellisesti, että hän sitoutuu 10-15 vuoden vastuuseen, hän on itse asiassa hankkimassa uutta perheenjäsentä. Tätä ei kuitenkaan pidä ottaa liian kirjaimellisesti. Itse asiassa perheeseen ei hankita uutta jäsentä, vaan koira kasvatetaan laumaan. Ja tämän lauman suhtautuminen, käyttäytyminen, odotukset ja vaatimukset ovat usein niin merkittäviä, että on käsittämätöntä, miksei koira jo aikoja sitten ole kyllästynyt ja palannut villien serkkujensa luo. Ilmeisesti koira on niin lujaa tekoa, ettei edes ihminen viidentoistatuhannen vuoden aikana ole onnistunut sitä pilaamaan, vaikka totisesti on sitä yrittänyt.

Koiran alkuperästä esitetään kyllä useammankinlaisia teorioita mutta kukaan ei ole kieltänyt susien roolia koiran esi-isien joukossa. Juuri laumaominaisuuksiensa vuoksi - samanlaisten kuin sudella - koira sopeutuu ihmisten toveriksi.

Vain isäntä tekee virheitä

Kun kasvatuksen lähtökohtana muistaa tosiasian, että koira ei ole ihminen, vaan toisen lajin edustaja, voi päästä ihan mukavaan yhteiseloon. Varsinkin kun voi olla varma siitä, että koira ei tee virheitä: virheet ovat lähtöisin aina isännän puolelta.

Ensimmäinen iso virhe tehdään hankkimalla väärä koira. Jokaisella on määrätty tarkoitus koiraa hankkiessaan (mitkä lienevätäkään tiedostamattomat motiivit!): lapsille leikkikaveri, kotiin vartija, yksinäisyyteen ystävä, metsästysretkille avustaja. Viimeksi mainittuun päämäärään pyrkijä ei yleensä erehdy hankintavaiheessa, mutta muut voivat päätyä virhesijoitukseen. Rotuja kun on satoja, on tiedon hankinnassa melkoinen vaiva. Makein pettymys odottaa niitä, jotka toimivat mallikoira-periaatteella: nähdään tietynrotuinen, täysikasvuinen koira, joka pystyy hienoihin suorituksiin ja osaa juuri kaiken sen, mitä koiran hankkija toivoo koiralta. Siispä ostetaan samanrotuinen pentu, hoidetaan sitä myyjän neuvojen mukaan ja asetutaan odottamaan tyytyväisenä ihannekoiran muotoutumista. Kuka flyygelin ostaja nostaa nelivuotiaan lapsen pianotuolille ja odottaa, että lapsi soittaa puhtaasti Beethovenin pianokonserton?

Perhe on lauma

Koira asettuu perheeseen täsmälleen samoin edellytyksin kuin sudenpentu laumaan. Se ottaa itselleen sen arvoaseman, jonka se otteluissa voittaa, hyväksyy ne rajoitukset, jotka muu lauma sille tinkimättä asettaa, pitää ne oikeudet, jotka sille vaikkapa muutaman kerran suodaan, hyväksyy johtajaksi sen, joka on sitä henkisesti ylempänä ja joka johdonmukaisesti myös pysyy ylempänä.

Jos koiralle ei perheessä osoiteta selvää asemaa, se pyrkii itse hallitsemaan. Kasvattamaton ja kuriton koira voi tehdä perheen olon sietämättömäksi, mutta eihän tilanne ole koiran vika! Se käyttäytyy juuri niin kuin koira. Muu perhe on tehnyt virheitä, lauma on osoittautunut ymmärtämättömäksi, ei ole antanut koiran elää koiran elämää.

Mitä Reijo Tuovinen sanookaan alkajaisiksi Suomen Palveluskoiraliiton ohjekirjassa Pennun kasvatus ja koulutus I: "Koiran käyttäytymistä ohjaavat tänään samat säännöt kuin vuosituhansia sitten. Se elää menneisyydessään nyt ja aina. Koira vie ihmiset omaan maailmaansa eikä päinvastoin."

Koiran erilainen maailma

Vasta kun ihminen tajuaa, että koiran maailma on perustavasti erilainen kuin ihmisen, hänellä on mahdollisuus löytää koira toverina ja ystävänä. Koiran vuosituhantinen elämä ihmisen seurassa ei ole muuttanut sitä sudesta puoli-ihmiseksi. Se on muuttunut ulkonaisesti ja eräiltä elintoiminoiltaan, mutta sitä ohjaavat vietit, vaistot ja sosiaaliset säännöt samalla tavoin kuin sen villiä serkkua metsissä. Sopeutuminen ihmisyhteisöön ja viihtyminen ihmisen kanssa perustuu lähinnä siihen, että koiraeläimen perustarpeet ovat hyvin samankaltaiset kuin ihmisen. Pärjätään siis yhdessäkin.

Koiran maailman erilaisuus alkaa aistitun maailman tasolta. Kun ihminen turvautuu hallitsevasti näkönsä, koiran maailman tärkein havaintoväylä on hajuaisti. Sanotaan, että koiran hajuaisti on miljoona kertaa parempi kuin ihmisen. Kun myös koiran kuulo, sen kakkosaisti, on parempi kuin ihmisen ja äänten erittelykyky paljon tehokkaampi, voidaan koiran maailmankuvan erilaisuus ja kuvitella. Näkö on sille täydentävä aisti, kaukoaiisti. Muut aistit ovat lähempänä ihmisen vastavia. Kylmän ja lämmön sietäminen ansaitsisi enemmän huomiota. Jos arktisten rotujen paksuturkkiset koirat makailevatkin pakkasessa hangessa ja pystykorvien tapaan haukuskelevat ohikulkijoita, ei pidä sydän säälistä vipattaen puhua eläinrääkkäyksestä. Yleensä koirat viis veisaavat pakkasesta. Säälin voi säästää esimerkiksi lyhytkarvaisille ajokoirille, joita jämerä metsämies seisottaa narun päässä pakkasessa - ajaahan se jänistäkin tuntikausia pakkasesta piittaamatta... Värjöttely paikallaan kylmän kourissa on kuitenkin eri asia, kun alusvilla puuttuu ohuen turkin alta. Taannoin palettui kaksi hataraan majaan suljettua ajokoiraa kuoliaaksi. Luulo ei ole tiedon väärtti.

Kivun koira tuntee siinä missä ihminenkin. Ja ei tunne. Tilanne ratkaisee. Niin kuin ihminen tappelu hurmiossa tai paniikin kauhuissa ei huomaa saamiaan kolhuja, niin myös on turha yrittää iskuin ja potkuin erottaa tappelevia koiria. Yleensä koiran lyöminen niin mielenosoituksena kuin rangaistuksena on typerää.

Ihminen lyö toista ihmistä, mutta koira kurittaa toista puremalla tai ravistelemalla. Puremisessa taidamme jäädä toiseksi, mutta jos koiraa välttämättä täytyy kielletyistä teosta kurittaa, on paras käyttää sen emon omaa menetelmää: nutistaa niskasta. Ja rangaistus on annettava heti teon jälkeen. Myöhemmin ei enää kannata, koira vain tulee epävarmaksi ja pelokkaaksi: miksi se taas nujuttaa? Selitykset ovat turhia. Koira yhdistää toisiaan seuraavat tapahtumat ja muistaa yhdistelmät, mutta se ei ajattele samoin kuin ihminen.

Osaatko koiran puhetta?

Kun päästään koiran puheenymmärtämiskykyyn, alkaa ihmisen mielikuviutus laukata. Lukemattomat koiranomistajat väittävät, että koira ymmärtää heidän puheensa. Koiralta puuttuu kuitenkin kokonaan meidän sanallinen maailmamme. Se viestittää lajitovereille ja ihmisille asiotaan ja mielialojaan etupäässä ilmein, asennoin ja liikkein, myös äännähdyksin.

Kyllä ihminen tätäkin kieltä pystyy tulkitsemaan varsin pitkälle, jos vaivautuu syventymään. Ja koira tulkitsee ihmisen viestejä samoilla linjoilla erittäin pitkälle; annamme tahattomasti koiralle runsaasti tietoa itsestämme ja mielialoistamme ilmein ja elein, joista emme edes ole tietoisia.

Sanalliset viestimme tulevat myös tulkituksi oikein, jos käytämme niitä aina johdonmukaisesti samalla tavalla samoissa tilanteissa. Koira ymmärtää äänenpainot, jopa äänneyhdistelmät varsin pitkälle, kun ne aina liittyvät johonkin määrättyyn asiaan. Pitkiä selittelyjä ei kannata harrastaa, jos haluaa asian perille. Koiran kanssa pitää silti jutella: luottamuksellinen rupattelu yhdessä ollessa luo yhteenkuuluvuutta. Kun koira vastaa ystävällisin elein, pienin äännähdyksin, hännänheilautuksella, se ei vastaa puheeseemme vaan kiintymyksen ja hyväksymisen osoitukseen.

Koira ei tunteile

Ihmisen tunteiden osoituksia ei koira aina kykene ymmärtämään. Sen maailmaan eivät kuulu häpeä, katumus, inho, syyllisyys ja tasa-arvoisuus. Se toimii aina oikein viettipohjaisesti. Niiden ja vaistoimensa ohjaamana ja toisaalta vähitellen tietoisena siitä, mikä aiheuttaa rangaistuksen. Se pyörii nautiskellen raadon päällä, mutta oppii tietämään, että moista nautintoa seuraa rangaistus. Se saattaa mielihyvin haukata ihmisen tai eläimen ulostetta ja jättää sen tekemättä vain siksi, että isännän taholta seuraa epämiellyttävyyksiä. Se vie häikäilemättä isännältä tai lajikumppanilta herkkupalan, ellei sitä ole opetettu käyttäytymään kunnolla: demokratia ja tasapuolisuus eivät kuulu koiran maailmaan. Ja ihminen, raukka, varustaa koiran kaikilla mahdollisilla hyveillä ja ihailee ja ylistää sitä niiden vuoksi. Itseen ihminen siinä ylistää. Koiraan ihminen heijastaa pidättelemättä omia tunteitaan, omia arvojärjestelmiään, omia odotuksiaan - ja unohtaa olevansa tekemisissä eläimen kanssa.

Miten monta koira lieneekään tehty onnettomaksi ja pilattu sillä, että me ihmiset emme anna koiran olla koira! Jos Virtanen ja Lahtinen suostuvat siihen, että koira on eläin, toisen lajin edustaja, erilainen kuin ihminen ja kuitenkin tarpeissaan ihmisen kaltainen, ollaan oikeilla poluilla.

Kun koira pentuaikanaan saa yhtä hellän ja varovaisen kasvatuksen laumaan - perheyhteisöön - kuin lapsi, kun sitä ystävällisesti pienestä pitäen opetetaan ihmisyhteisöön sopiviin sääntöihin ja kun se saa tuntea olevansa pidetty ja arvostettu omalla paikallaan lauman jäsenenä, se elää onnellisen koiran elämän ja antaa ihmiselle sen ilon, josta vain hyvän koiran omistaja saa nauttia.

Koira voi ja tulee rakastaa koirana, ei ihmisen jatkeena tai korvikkeena: koirana oleminen on koiran kunnia.

Rita Pekki

YV-lehti 5/84

lainattu tähän Helsingin Seudun Kennelpiirin tiedotteesta 4/89

Lainattu edelleen Espoon
koirakerhon tiedotteesta 1/90

Raivotauti voitettu toistaiseksi

Nyt on kulunut jo yli vuosi siitä, kun viimeinen rabiestartunnan saanut eläin on tavattu Suomessa. Tämä tapahtui Pyhtäällä 16. helmikuuta 1989. Tämän jälkeen ei 1700 neliökilometriä käsittäneeltä tartunta-alueelta eikä sitä ympäröivältä 7000 neliökilometrin laajuiselta lisätarkkailualueelta tutkituista eläimistä ole löytynyt raivotautia. Valtion eläinlääketieteellisessä laitoksessa on tutkittu alueelta yhteensä 630 supikoiraa, kettua ja määryä.

Suomessa toteutettu syöttirokotekampanja näyttää onnistuneen erinomaisesti. Eläinlääkintö- ja riistaviranomaisten yhteistyönä ja pitkälti paikallisten metsästäjien toteuttamana levitettiin noin 190 000 rokotteen sisältävää syöttiä. Alkanut kevät on kuitenkin riskiaikaa, ja syöttirokotteita pidetään varastossa mahdollisen uuden tautipesäkkeen ilmenemistä varten.

Viime syksynä Euroopassa on aloitettu maanosan yhdentymisen vuoksi laaja raivotaudin lopettamiseen tähtäävä kampanja. Tänä vuonna pienpedoille tarkoitettuja syöttirokotteita jaetaan lähes kaikissa Euroopan maissa. Sana Suomen onnistuneesta rokotuskampanjasta on kantautunut laajalti, ja suomalaiset ovat kokemustensa pohjalta toimineen asiantuntijoina ja opastaneet eurooppalaisia tässä asiassa. Euroopassa raivotautia levittää lähinnä kettu, ja syöteissä käytetään kettuvahvuutta. Meillä taudin pääasiallisin levittäjä on ollut supikoira, joka tarvitsee kettua isomman annoksen rokotetta. Supikoiraa tavataan Keski-Euroopassa vain harvoin.

Rabieksen vastaisen kampanjan keskus on Länsi-Saksa. Hävittämiskampanjan kustannuksista puolet maksaa EY kolmen vuoden ajan, kunhan se toteutetaan raivotautikeskuksen määräämällä tavalla.

Suomalaiset ovat luonneineet myöskin keväällä Wienissä pidetyssä kokouksessa, jossa valistettiin SEV-maita rabies-torjunnan keinoista.

Raivotautia esiintyy edelleen Neuvostoliitossa Suomeen rajoittuvilla alueilla ainakin Leningradin ympäristössä, Kuolan niemimaalla ja Eestissä. Siksi on täysin mahdollista, että sairaita eläimiä edelleen kulkeutuu Suomeen. Koirien rokotaminen Neuvostoliitossa ei myöskään ole läheskään niin tehokasta kuin Suomessa. Suomessa suositellaan edelleen kaikkien koirien rokotamista raivotautia vastaan, ja maa- ja metsätalousministeriön eläinlääkintöosasto pitää pakollisena metästyskoirien rokotamista. Kennelliitolla on sääntönsä näyttelyihin ja kokeisiin osallistuvien koirien rokotamisesta. Kahta vuotta vanhemmat rokotukset on uusittava. Poikkeuksen muodostavat luolakoirat, jotka on rokotettava vuosittain.

Maailman terveysjärjestön WHO:n normien mukaan maa voidaan julistaa raivotaudista vapaaksi, kun viimeisestä tapauksesta on kulunut vähintään kaksi vuotta ja tautivapaus on osoitettu riittävän laajoin tutkimuksen. Tarkkailun helpottamiseksi toivotaan, että mahdollisimman moni sairaana löydetty tai kuollut supikoira, kettu tai muu petoeläin toimitetaan jatkossakin Valtion eläinlääketieteelliselle laitokselle tutkittavaksi. Näytteet voidaan lähettää postitse luottopaketteina, jolloin laitos vastaa postituskuluista. Myös paikalliset eläinlääkärit tai riistaviranomaiset voivat toimittaa näytteen eteenpäin.

Koiraharrastajia luonnollisesti eniten asiassa kiinnostaa tieto karanteenirajoista. Tilanne säilyy muuttumattomana ainakin vuoden 1991 loppuun saakka. Kennelliitto on käynyt neuvotteluja eläinlääkintöosaston kanssa. Ruotsin ja Norjan rajojen mahdollinen avautuminen ei ole meistä kiinni, vaan näiden maiden omien viranomaisten päätöksistä. Se ei kuitenkaan ole todennäköistä lähiaikoina.

Suomelle on myönnetty -91 elokuussa pidettävä Euroopan Voittaja-näyttely sekä agilityn Euroopan mestaruus-kilpailut, ja rajat Eurooppaan pysyvät auki joka tapauksessa näihin koitoksiin asti. □